

جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت معادن

معینت پالیسی و برنامه ها
ریاست پالیسی

پالیسی ایمنی مواد منفجره

سال 1391

فهرست عناوین

صفحه

01.....	1-مقدمه
01.....	2-اهداف پالیسی
01.....	3-چارچوب قانونی و حقوقی
02.....	4- ادارات کلیدی ذیدخل
02.....	5-ارزیابی اضرار، خطرات ایمنی و مدیریت مواد منفجره
03.....	6- تدارک و واگذاری مواد منفجره
03.....	7- حمل نقل
03.....	8-دسترسی کارمندان به مواد منفجره
03.....	9- مقتضیات عملکرد
04.....	10- مدیریت مواد منفجره بیکاره
04.....	11- تطبیق پالیسی

1- مقدمه

دولت افغانستان در صدد انکشاف منابع هایدروکاربن ها و منرال های کشور میباشد. جهت توسعه این منابع، مواد منفجره یکی از مواد اساسی بوده و تدارک این مواد و پتاقی ها برای فعالیت های معدنکاری و فعالیت های تولید نفت یک چالش عمده رابرای دولت افغانستان میباشد. مواد منفجره یکی از افزار لازمی برای فعالیت های معدنکاری و تولید نفت بوده و از سوی دیگر استفاده نادرست از آن سبب خطر بزرگ ایمنی و اضرار در سطح کشور میگردد.

به اساس اکتشافات نیروی امنیت ملی واضح شده است که تروریست ها مواد منفجره را که به مقاصد معدن کاری و دیگر سکتور های اقتصادی مانند اعمار سرک ها، ساختمان ها، میدان هوایی، فعالیت های شاروالی، اعمار تونل ها و غیره وارد میگردد، جهت فعالیت های تروریستی خویش استفاده مینمایند.

محترم رئیس جمهور دولت اسلامی افغانستان به منظور تامین امنیت و مصونیت اجتماع، فرمان شماره 28 مورخ 1388/11/01 در مورد جلوگیری از ورود، تولید، انتقال، استفاده، فروش و ذخیره امونیم نایتريت، کود کیمیای و تمامی مواد یکه جهت تولید مواد منفجره استفاده میشود، صادر نمود. بنابراین دولت سعی و تلاش مینماید تا مقررات مناسب را دریک چارچوب بمنظور ورود، انتقال، ذخیره و استفاده مصون مواد منفجره و پتاقی که دربخش های اقتصادی نیاز است، وضع نمایند.

2- هدف پالیسی

هدف این پالیسی تقویه و حمایت از انکشاف منابع منرالی و هایدروکاربن ها از طریق تدارک مصون مواد منفجره و مدیریت موثر تمام اضرار و خطرات امنیتی در رابطه به تولید، ورود، ذخیره و استفاده آن که بمنظور فعالیت های معدنکاری و تولید نفت استفاده میشود، میباشد.

3- چارچوب قانونی و حقوقی

پالیسی ایمنی مواد منفجره برای فعالیت های معدن کاری و تولید نفت متمم پالیسی ملی معدنکاری و پالیسی هایدروکاربن ها بوده و به اساس فرمان ریاست جمهوری، وزارت معادن را به ایجاد مقررات جهت تولید، ورود، انتقال، ذخیره و استفاده مصون مواد منفجره که در فعالیت های معدنکاری و تولید نفت استفاده میشود، مکلف میسازد.

وزارت معادن با همکاری وزارت امور داخله، چارچوب مقررات مناسب را وضع خواهند نمود که دربرگیرنده مقررات، رهنمود ها و طرز العمل های ورود، انتقال، ذخیره و استفاده مصون مواد منفجره و پتاقی بوده که در فعالیت های معدنکاری و تولید نفت استفاده میگردد.

وزارت معادن اطمینان حاصل خواهند نمود تا تمامی فعالیت های مربوط به مواد منفجره قانونی بوده و در مطابقت به قوانین، مقررات و نیازمندی ها بشمول نیازمندی های ویژه وزارت امور داخله صورت می گیرد.

4-ادارات کلیدی ذیدخل

ارگان های دولتی ذیل در موارد صدور جواز، مدیریت، نظارت، انتقال مصون، امنیت، مقررات، مدیریت مالی، مدیریت محیط زیستی و تجارت مواد منفجره و پتاقی که در فعالیت های معدنکاری و تولید نفت استفاده میشود، مسؤل میباشند.

- وزارت معادن (MoM)
- وزارت امور داخله (Mol)
- وزارت امور خارجه (MoFA)
- وزارت دفاع ملی (MoD)
- ریاست امنیت ملی (NDS)
- وزارت مالیه (MoF)
- وزارت تجارت و صنایع (MoCI)
- اداره ملی حفاظت از محیط زیست (NEPA)
- کمیسیون بین الوزارتی (IMC)

5-ارزیابی اضرار، خطرات امنیتی و مدیریت مواد منفجره

شرکت های معدنکاری و تولید نفت که مواد منفجره را جهت پیشبرد فعالیت های خویش تقاضا مینمایند باید ارزیابی اضرار و خطرات امنیتی این مواد را انجام دهند که شرح دهنده میزان امنیت موجوده و بررسی خطرات امنیتی از نگاه نوعیت و سطح آن در محدوده فعالیت های ایشان میباشد. موارد مدیریت و تنظیم خطرات امنیتی مواد منفجره و وسایل انفجاری که در حالات سرقت و عملیات های تخریبی آسیب پذیراند نیز شامل این ارزیابی گردد. برای روشن سازی اضرار و خطرات نیاز است تا موارد خطرات امنیتی خارجی و همچنان خطرات از جانب کارکنان و اشخاص قراردادی که با مواد منفجره و مواد خطرناک حساس دسترسی دارند توجه جدی مبذول گردد.

شرکت های معدنکاری و تولید نفت مکلف به انکشاف پلان مدیریتی مواد منفجره بوده که جوابگویی مسایل ایمنی و محافظتی برای خطرات ارزیابی شده، میباشد. تمام کارکنان در محلی که مواد منفجره ذخیره، انتقال و استعمال میشود باید از پلان مدیریتی مواد منفجره (ExMP) اطاعت نمایند.

پلان مدیریتی مواد منفجره باید همزمان با وارد نمودن تغییرات مانند تغییر موقعیت گدام مواد منفجره، تغییرات در نوعیت مواد منفجره، تحقیق حوادث و فعالیت های اصلاحی ویا رفع نواقص که به اثر تفتیش و ارزیابی مشخص گردیده، تجدید نظر گردد.

6- تدارک و واگذاری مواد منفجره

کسانیکه مواد منفجره یا پتاقی را بمنظور معدن کاری و تولید نفت وارد می نمایند باید ابتدا مراحل قانونی اخذ و تقویض جواز نامه را تحت قوانین نافذه کشور در ارتباط به مواد منفجره طی نمایند. تولید کننده گان یا تهیه کننده گان مواد منفجره باید مشخصات، فورمول کیمیاوی، اجزای ترکیبی و سایر جزئیات مواد منفجره را به وزارت امور داخله جهت ارزیابی ارایه بدارند. وزارت معادن از چگونگی بدست آوردن مواد منفجره، داشتن پلان مدیریتی در مورد استفاده و ذخیره مواد منفجره و همچنان نوعیت مواد منفجره مطابق به فعالیت های معدنکاری، نظارت می نماید.

7- حمل و نقل

تهیه و انتقال مواد منفجره و پتاقی مورد نیاز فعالیت های معدنکاری و تولید نفت باید به شکل مصون ، محفوظ و باید در مطابقت به قوانین و مقررات مواد منفجره و دستورالعمل های که توسط وزارت معادن ، وزارت امور داخله و دیگر وزارت های ذیربط تهیه گردیده ، صورت گیرد. انتقال مواد منفجره و وسایل انفجاری به ساحات معدنکاری باید توسط وسایل نقلیه مخصوص که مطابق به مقررات حمل و نقل مواد منفجره باشد، صورت گیرد. این وسایل باید بطور مختص طرح، مجهز و پوستره های هشدار دهنده در آنها نصب باشد. درپوران این وسایل در مورد انتقال مصون مواد منفجره آموزش دیده و هنگام انتقال مواد منفجره در مورد مکلفیت های شان آگاهی داشته باشند.

8- دسترسی کارکنان به مواد منفجره

استفاده مواد منفجره و پتاقی به هر اندازه که باشد در فعالیت های معدنکاری باید توسط شخص مسؤل که بمنظور انجام فعالیت های انفجاری توظیف گردیده، صورت گیرد. شخص مسؤل باید مسلکی و تخنیکی بوده و دارای تجربه عملی در رابطه به وسایل و افزار هایکه بمنظور انفجار استفاده میشود، باشد و همچنان تخنیک های مدیریتی ذخیره سازی و انتقال مصون مواد منفجره و وسایل مربوطه را بداند.

9- مقتضیات عملکرد

شرکت های معدنکاری مکلف اند تا دستورالعمل هایی را که توسط وزارت معادن در مورد بارگیری ، انتقال و ذخیره مصون ، پرکاری حفره های انفجاری، برخورد با حفره های انفجار ناشده ، دورنمودن مواد انفجاری بیکاره و تخریب شده از محل ، مخلوط کردن مواد منفجره و واکنش در برابر حالات اضطراری، صادر گردیده، عملی نمایند. شرکت های معدنکاری باید مواد انفجاری و پتاقی ها را در جعبه های جداگانه و تایید شده ، دور از مناطق مسکونی و دیگر بخش های عملیاتی بصورت مصون ذخیره نمایند. شرکت ها باید یاد داشت دقیق و معلومات تازه را در مورد ذخیره جعبه ها ثبت داشته باشند که مشتمل بر تشریح نام ، تعداد ارقام که در جعبه ذخیره گردیده ، تعداد ارقام که برای فعالیت های روزمره

به مصرف رسیده ، تعداد اقلام مسترد شده الی ختم کار و محاسبه تعداد مجموعی اقلام در ساحه گدام میباشد تا به این طریق از حیف و میل مواد انفجاری کنترول بعمل آید.

10- مدیریت مواد منفجره بیکاره

مواد منفجره که از نظر انتقال، ذخیره و استعمال آن مصون نباشند، باید که تخریب گردند. شرکت های معدنکاری مکلف اند تا این نوع مواد منفجره را توسط شخص موظف و تایید شده در مطابقت به دستورالعمل وزارت معادن، با در نظر داشت مشورت تولید کننده یا تهیه کننده ، مشورت وزارت امور داخله و مطابق به قوانین محیط زیست، از بین ببرند. معلومات در مورد انواع مواد منفجره تخریب شده و چگونگی تخریب آن باید ثبت گردد. در صورت که یک لوله مواد منفجره (cartridge) و یا یک قسمت از لوله بعد از انفجار دریافت میگردد باید آنرا در حفره بعدی که در آن انفجار صورت میگیرد، قرار داده شود و یا هم به صورت مکمل از بین برده شود.

11- تطبیق پالیسی

پالیسی ایمنی مواد منفجره بعد از تاریخ تصویب آن توسط کابینه قابل تطبیق بوده و این پالیسی متمم پالیسی های ملی معادن و هایدروکاربن ها میباشد که بر مبنای آن چارچوب قانونی و حقوقی طرح می گردد. وزارت معادن این پالیسی را به شکل متواتر و با در نظر داشت آگاهی از تغییرات در تکنالوژی، معیارها، بازار و مسایل دیگری که در جریان تطبیق آن بروز میکند باز نگری خواهد کرد.